

Debat d'Investidura

Salvador Illa

Barcelona, 30 març 2021

PSC/♥

INTERVENCIÓ DE SALVADOR ILLA
AL SEGON DEBAT D'INVESTIDURA

Gràcies, senyora presidenta,
Senyor candidat,
senyores i senyors diputats,

“Catalunya pot anar molt lluny encara si ho fa sobre la base del que és, del que té, del que vol, del que proposa i del que exigeix. No és va més lluny sobre la base d’una quimera, d’un somni estroncat, d’un anhel escapçat. El sentiment no creix a la terra eixorca del ressentiment.

Hem de superar els temps de fer veure que som allò que no som, per mor d’un discurs polític i mediàtic equívoc; un discurs plaent a les oïdes militants, però que ha engrandit el precipici de la incomprensió amb la resta del poble de Sepharad. Superar aquesta etapa és la primera passa per avançar en la bona direcció.”

No són paraules meves. Les escrivia el Molt Honorable Pasqual Maragall l'11 de setembre d'un ja llunyà 2005. Semblen escrites pel moment present; sorprèn, gairebé esgarrifa, la seva actualitat. No hem superat encara, més de 15 anys després, *“el temps de fer veure allò que no som”*. I no en podem perdre més, de temps.

Catalunya és un gran país, i ho té tot per a què les coses li vagin bé. A aquest país no li falten idees, ni energia ni talent.

Catalunya ha de passar del fracàs a l'èxit.

Catalunya ha de passar de la frustració a l'esperança. Del desgavell, a les solucions. Dels radicalismes, al seny i la sensatesa.

Catalunya ha de passar de la inestabilitat, la incompetència i la decadència, a l'estabilitat, el progrés i la política útil. De l'engany, a la sinceritat i la honestat. De la improvisació, a la feina ben feta i seriosa. De la confusió, a la claredat. De la incertesa, a la certesa.

Catalunya ha de passar de les falses promeses, a la bona gestió.

Catalunya ha de passar de la divisió, al retrobament.

Le advertía el viernes pasado, señor candidato, que la propuesta que ofrecía a los catalanes ante esta cámara nacía de la división, del fracaso del independentismo en la última legislatura. De hecho, es este fracaso el que nos llevó a anticipar las elecciones. Usted intenta repetir este fracaso. Y vino el viernes pasado a esta cámara con una propuesta de pacto lastrada por la división, sin las imprescindibles dosis mínimas de lealtad y coherencia exigibles a un esquema de gobierno. Las intervenciones de los que tenían que ser sus socios y la votación posterior me eximen de ser más prolífico en este punto, ni que sea por un mínimo decoro hacia su persona, que lo tengo todo. Y, se lo voy a confesar, porque ni sería capaz ni quiero superar lo que han dicho y escrito algunos de los que usted aspira a tener como socios. Cuerpo a tierra que vienen los nuestros.

I aquesta segona sessió del debat d'investidura està sent una pròrroga innecessària, uns minuts afegits en un partit que, acabi com acabi, acabarà malament per Catalunya. Haurà mostrat el pitjor de la política: la incapacitat volguda de ser útil als problemes reals dels ciutadans, de cercar solucions davant una pandèmia i una crisi econòmica i social que estem patint amb efectes greus, molt greus, sobre la nostra societat i el nostre país.

La pròrroga d'un partit en el qual, hi hagi el resultat que hi hagi, sigui vostè investit president o no, Catalunya en surt perdent. Si és investit president, perquè ho serà com a president vicari al dictat d'un inexistent i fictici Consell per la República. Si no ho és, perquè haurà estat víctima d'una innecessària humiliació i Catalunya continuarà sense el govern sòlid i estable que necessita. I vostè en surt, en ambdós casos, com a clar perdedor. I el que és pitjor: Catalunya perd perquè segueix extraviada en el laberint absurd d'un procés que no porta enlloc. Més temps perdut. Més oportunitats perdudes.

Li preguntava el passat divendres, entre moltes altres coses, què més havia de passar perquè els treballadors de la Nissan, els de BOSCH, i els de tantes i tantes empreses sentissin que el seu Govern pensa, primer de tot, en ells i posa tots, tots els recursos per mantenir els seus llocs de treball. I afegia un “què més ha de passar, senyor Aragonès, perquè estem en allò que hem d’estar?”.

I avui ho reitero: Què més ha de passar, senyor candidat, perquè el Govern deixi de ser l’escenari de les seves humiliacions i comenci a ser útil pels catalanes i les catalanes? Què més ha de passar perquè vostè deixi de ser ostatge dels antisistema, d’una banda, i de Waterloo, de l’altra?

Apuntava, en la meva intervenció de divendres passat, que Catalunya té un gran repte: obrir una nova etapa amb un bon Govern. I demanava que ens comprometéssim tots – començant per mi mateix – a dir la veritat. A no enganyar la ciutadania amb falses promeses.

Vostè, senyor candidat, no ho està fent. I ho sap.

Està repetint un error en base a una gran mentida, el procés, construïda a partir de cinc enganys.

1. L'engany d'una majoria fictícia. Parlen del 52% dels vots a les darreres eleccions. Corresponen a menys d'un 25% sobre cens, insuficient per a qualssevol projecte rupturista. Més encara: la suma dels vots de ERC, JxC i la CUP corresponen al 48'05%. S'anoten els vots d'aquells que van expulsar del seu govern, el PDECAT.
2. L'engany d'unes institucions fictícies, inexistents, que no representen totes i tots els catalans. Les institucions del nostre autogovern són les que estan recollides a les lleis, i s'ajusten al nostre marc de convivència. El Parlament, la Presidència i el Govern de la Generalitat. No n'hi ha d'altres. Enganyar-se amb unes noves institucions a mida és auto enganyar-se, desprestigiant les existents.

- a. La presidència de la Generalitat, senyor candidat, no és una qüestió personal. És un afer polític i institucional. La presidència de la Generalitat és una institució del país, al servei de tota la ciutadania, i que no pot ser segrestada per cap organisme paral·lel. No ho oblidis, si us plau.
3. L'engany d'un plantejament unilateral disfressat d'uns drets ficticis que exclouen la meitat de la societat catalana, fent més gran la rasa de la divisió al nostre país i afeblint la cohesió social que necessitem.
4. L'engany de vincular els avenços socials a plantejaments rupturistes que parteixen de premisses d'insolidaritat incompatibles amb els valors autèntics de l'esquerra.
5. L'engany de presentar els darrers deu anys com uns anys d'èxit, quan en realitat presenten un balanç negatiu pels catalans i no han comportat cap guany, cap, pels nostres ciutadans.

Cinc enganys com a falses premisses d'una gran mentida, el procés, que és a la base del fracàs de l'anterior legislatura i que ara vostè, senyor candidat, repeteix. I el resultat és un nou fracàs. El de divendres passat i, molt probablement, gairebé segur, el d'avui dimarts. Em veig en l'obligació de dir-li que, amb el seu plantejament, és vostè el responsable d'abocar el país a l'horitzó d'unes noves eleccions que no convenen a Catalunya. Ho vaig advertir: no té sentit repetir un fracàs.

Senyor candidat, Catalunya ja no pot perdre més temps. Els problemes dels catalans i les catalanes ja no poden esperar més; necessiten solucions urgents, necessiten d'un Govern que s'ocupi del país i que no es dediqui a crear més problemes dels que ja tenim i molt menys a repetir els errors del passat. Un Govern que pensi en el conjunt de la ciutadania. Quan vostès es miren Catalunya ens veuen a tots o només a una part dels catalans? Pensen vostès que hi ha bons i mals catalans? Els bons catalans són els que són independentistes, i la resta no ho som? Els bons catalans són els qui parlen en català, i els que ho fan en castellà no ho són?

Amb el seu plantejament divisiu, ignoren el 50% de catalans i catalanes. Vostès, que tant diuen estimar Catalunya, l'han dut a la decadència. Potser fora bo que no l'estimessin tant, i l'estimessin millor. Qui estima Catalunya no retalla en justícia social, com ho han fet els últims governs de la Generalitat. Qui estima Catalunya vol exercir lideratge davant els reptes econòmics, tecnològics i climàtics que planteja Europa i el món. Qui estima Catalunya no juga amb la convivència de la seva ciutadania ni construeix una societat dividida en blocs. Qui estima Catalunya no la deixa esgotada, dividida, i enfrontada.

Catalunya es troba avui, malauradament, en un escenari de declivi social i econòmic, amb una evident degradació política i institucional, perquè no hem tingut bons governs en els últims deu anys. I ara, quan la crisi econòmica i social marca i marcarà profundament el període post-Covid-19, necessitem un govern que estigui a l'alçada, que no amagui el cap sota l'ala ni se surti per la tangent, i que lideri un esforç col·lectiu per afrontar, amb decisió i ambició, el repte immens que tenim per davant.

Amb realisme i unitat. Amb optimisme i voluntat compartida d'oferir les millors propostes per a la sortida de la crisi i de treballar junts, convençuts que fent-ho de la mà de la resta d'Espanya i de la UE ens en sortirem millor.

Si no són capaços de fer-ho, o simplement vostès estan per una altra cosa, li demano, si us plau, els demano que facin un pas al costat i deixin de culpar als altres dels seus fracassos. Centrifugar responsabilitats, culpar els altres de tots els mals no pot ser sempre l'excusa d'una manca imperdonable d'autoexigència i de competència i del progressiu retrocés en l'autogovern de Catalunya. La Catalunya de la propera dècada pot ser la de la concòrdia i el retrobament.

Això només serà possible si passem pàgina, si superem els deu anys perduts de procés. Els deu anys de governar només per a una part del país. Diguem-ho clar: a Catalunya s'ha intentat fer sentir durant massa temps una sola veu, un únic discurs. I no, Catalunya és un país plural en què cada grup, cada territori, cada persona, ha de poder fer sentir la seva aportació i les seves demandes al conjunt.

Però no n'hi ha prou amb escoltar aquestes veus diverses: es requereix també una més alta capacitat d'arribar a acords, a acords Catalunya endins i a acords Catalunya enfora. **Catalunya endins**, perquè només des de l'acord s'interpreta adequadament el país, i només des de l'acord es guanya la força per buscar els acords **Catalunya enfora**, que seran els que ens faran avançar col·lectivament. Cal que Catalunya enceti una nova etapa política. Estem davant un nou temps, en el que ha pres forma una alternativa per superar el procés i la política de fronts que hem patit en els darrers anys. Una alternativa que aposta, decididament i sense complexes, per passar pàgina i obrir una nova etapa de diàleg. Fent-ho sense retrets, sense preguntar a ningú què ha fet aquests darrers anys. Senyor Aragonès: al seu discurs de l'altre dia vostè reiterava la necessitat de posar en valor les lluites compartides, apel·lava a acords amplis, i a governar per a tothom. Cregui'm si li dic que jo també, però que tot això és incompatible amb vetar a la socialdemocràcia catalanista que, a més, d'altra banda, ha estat la força més votada en aquestes eleccions.

La ciutadania de Catalunya no mereix, després d'un llarg any de conviure amb una pandèmia i els innumerables sacrificis que se'ls ha exigint, que els seus vetos i les seves baralles es facin presents de manera tan impúdica.

Catalunya pot i ha de ser un país millor, però necessita al capdavant un bon govern amb un president que pensi en tots els catalans i les catalanes. Estem en una cruïlla decisiva, i la nostra proposta és clara: vèncer el virus, reactivar l'economia i no deixar ningú endarrere. Aquestes són les polítiques que el grup Socialistes i Units per Avançar considera prioritàries per a Catalunya. I estem convençuts que tothom és imprescindible per a la construcció d'una Catalunya de tots i totes, basada en la realització plena i efectiva dels valors de llibertat, igualtat, fraternitat, justícia social, feminisme, solidaritat, equilibri territorial i ecologia. Són precisament aquests valors els que ens empenyen a lliurar la batalla per una societat i una economia millors, més pròsperes, més justes i sostenibles, per liderar una etapa de progrés i de prosperitat compartida.

Catalunya necessita urgentment obrir una nota etapa, una etapa que superi la del procés. Senyor candidat, se'ls han acabat les astúcies, les fugides endavant i les pantalles. I vostès ho saben. Se'n recorda quan es vantaven de passar pantalles una rere l'altra? També s'han acabat les pantalles. I ara ens volen tornar a portar enrere, a repetir tot allò que només els ha portat de fracàs en fracàs. Senyor Aragonés, alguns van prometre que portarien la independència (en 18 mesos, era?) i pel camí gairebé perdem l'autogovern.

Senyors d'ERC i Junts per Catalunya: vostès van ser els màxims responsables d'unes eleccions que van perdre. El motiu del fracàs va ser un Govern fallit que no va triar president. I ara tornen a fracassar, com el seu Govern. El seu resultat avui: no hi ha ni Govern ni president. Tornen a ser els responsables que ens aboquen a una paràlisi, a un bloqueig, i a un horitzó electoral.

Catalunya, senyors diputats, senyores diputades, ha decidit passar pàgina. Està cansada de mentides. Catalunya sap que el retrobament és el seu present i el seu futur, que consisteix en tornar a mirar-nos. Tornar a escoltar-nos. Tornar a trobar-nos. Aquí és on estarà el nostre grup parlamentari sempre.

No fa falta repetir un fracàs. Hi ha alternativa, i jo em comprometo a treballar per construir-la i encapçalar-la. I vull fer-ho des del diàleg i pensant en el conjunt de la societat. Els i les socialistes som garantia de solvència i de bon govern, imprescindibles per garantir la reconstrucció social de país, la seva reactivació econòmica i la concòrdia. Catalunya no pot esperar més. Catalunya mereix ja un govern millor.

El meu grup votarà no a la seva candidatura a la investidura.

Moltes gràcies.

**PRESIDENT
ILLA**

PSC/♥